

Propheten ObadJa.

Emellan år 788 och 783 f. Chr. f.

Inledning.

ObadJa betyder Jehovahs eller Herrans tjenare. Han lefde på samma tid, som Amos och Zona. Han propheterar om Israels fångenskap och återupprättelse, men isynnerhet emot Edom. Förnämligast går hans prophetia emot Edom eller Esau, som hade ett särdeles hat eller nit emot Israels och Juda folk, såsom det plägar tillgå, när vänner blifwa oense med hvarandra, och isynnerhet när bröder emellan hat och owänskap kommer, då är med den owänskap ingen mätta." L. — I de första olyckor, som gingo öfver Israels och Juda folk, sade Edomeerna med gruslig stadeglädje: slår ned, slår ned i grund! En sådan stadeglädje emot ett folk, som Gud utvalt, men som affallit och derföre af Herran straffas, är ett trots emot den allsmåttige och allvetande Guden, såsom om Han hade mistagit sig i sitt val och såsom om Hans ändamål wore förfeladt. Derföre lät Gud förtunna stränga straff öfver sådana sitt rikets motståndare, som icke blott sjelfwa wägra att emottaga salighetens ord, utan hata dem, som emottagit detta ord, och bespotta dem på olyckans dag. ObadJa propheterar icke blott emot Guds rikets fiender, utan han propheterar också om Christi rike och att detta rike skall sträcka sig till allahanda folk; ty han nämner icke blott Israels släkt, utan äfwen Philisteer och Cananeer.

Icke blott många Evangeliska Christina, utan till och med Judar, anse Edom såsom en förebild af den Romerska kyrkan. Det är en afmålning, som wisar antichrists anda i alla tider och den antichristiska maten på höjden af sin fräcket emot Gud i himmelen och Hans betänare på jorden.

Edoms sätte. Messia rike.

Detta är ObadJa syn. Så säger HERren om Edom: * Wi hafwa hört af HERran, att ett budskap är sändt ibland hedningarna: Upp, och låter öf brliga emot dem.

* Jer. 49: 7. Amos 1: 11.

Här förefalles saken såsom om ObadJa och de andra propheterna hade hört ett sådant budskap utgå till hedningarna, att rusta sig emot Juda och Israels riken. Äfwen detta är rigtadt emot hedningarnas falska inbillning, att de i sin egen makt förmådde så mycket emot Guds folk, ehuru det war på Guds befalning och efter Hans skidelse, de rustade sig och blefwo ett tukande ris öfver Guds folk för dess affalls skull.

2. Si, jag hafwer gjort dig ringa ibland hedningarna, och mycket föraktad.*

* Jer. 49: 15.

3. Ditt hjertas högmöd hafwer be dragit dig, efter du wor ut stenflyktor, på dina höga flott, och säger i ditt hjerta: Ho will brifwa mig här neder?*

* Jer. 49: 16.

4. Om du än fore upp i höjden lika som en brn, och gjorde ditt näste ibland stjernorna, så will jag likväl draga dig ner neder,* säger HERren.

* Pf. 139: 7—9. Amos 9: 2.

Äfwen om det wore dig möjligt att flyga upp såsom en brn, ja ända upp i himlarymben, och göra ditt näste ibland stjernorna, så skulle det dock icke hjälpa dig emot min straffande hand. Se Jer. 49: 16.

5. Om tjuftar eller förhärjare komma den natten öfwer dig, o huru tyft skall du då warba; ja, de stola nog stjåla; och om winhentare öfwer dig komma, så stola de icke leswa dig någon efterhemtning.*

* Jer. 49: 9.

"Tjuftar kallat han de Thalbeer, efter de skulle öfseredt öfwerfalla och beröfwa de Edomeer, ändod de för Gud woro rätte tjuftar, efter de ju woro så arge, som andra. Summa, en tjuf måste stjåla ifrån den andra." L. — Ofta använder Gud arga menniskor så, att Han tillåter dem att straffa andras arghet; den ena blifwer den andras ris.

6. O, huru stola de utransata * Esau och uppsbta hans häfwor;

* Jer. 49: 10.

7. Alla de som i förbund med dig äro, de skola drifwa dig bort utur landet; de män der du sätter din tröst till, de skola bebraga dig, och öfwerfalla dig; de som äta ditt bröd, de skola förråda dig, förrän du wet der något af.

De män, som du sätter din tröst till, dina bundsförwandter och vänner.

8. Swad gällar, säger HERren, jag skall på den tiden nederlägga de wisa i Edom, och den klohet* på Esau berg.

*Ej. 29: 14.

Edoms älfsta woro berömda för sin wisheet ända från Jobs tid.

9. Ty dina starke i Theman skola förtrifwa, på det de alla skola förgås genom mord, på Esau berg;

10. För den orätts skull, som emot din broder Jacob bedrifwen wardt,* skall du på all fram komma, och till ewig tid förslagd warda.

*1 Mos. 27: 41. Hes. 25: 12; cap. 35: 5.

11. Den tid då du emot honom stod, då främmande bortförde hans här fången, och utlänningar drogo in genom hans portar, och kastade lott* öfwer Jerusaleml, då war du lifasom en af dem.

*Joel 3: 3.

Flera gånger hade Edom bedrifwit orätt emot sitt brödrasfolk Judarna, och hatet räckte ända ifrån hufwudstaden Esau. Både på wandringen genom ölnen och allt sedan, så snart Israel kom i nöd, så hade det Edom till fiende. Se 1 Mos. 27: 41. Hes. 25: 12; cap. 35: 5.

12. Du skall icke mer se din lust på din broder i hans eländes tid, och skall icke mer glädja dig öfwer Juda barn* i deras jemmers tid; och skall icke tala så stolta ord med din mun i deras ångests tid.

*Ps. 58: 12.

13. Du skall icke indraga genom mitt folks portar i deras jemmers tid; du skall icke se din lust* på deras olycka uti deras jemmers tid; du skall icke sända emot deras här uti deras jemmers tid.

*Ps. 137: 7.

14. Du skall icke stå i wägstel, till att mörda deras flyktiga; du skall icke förråda deras qwarblifna i deras ångests tid.

Snart efter det Judafolket blifwit bortfördt i fångenskap till Babel, gic en dylik dom öfwer Edoms folk, och deras stadglädje räckte icke länge, att de kunde ställa sig i försåt och mörda Judiska flyktningar, som sökte att rädda sig undan sina fiender.

15. Ty HERrans dag ärhardt när

öfwer alla hedningar; lifasom du gjort hafwer, så skall se dig igen; och såsom du förtjent hafwer, så skall det komma dig uppå ditt hufwud igen.*

*2 Mos. 21: 24. Hes. 35: 15. Luc. 6: 38.

Både öfwer Edom, Moab, Ammon, Egypten, Philisteerna och Tyrierna, således emot alla de hebniста grannfolken, gic en straffdom från Gud genom Babylonierne. Denna tid war en Herrens domsdag öfwer dem.

16. Ty lifasom I på mitt heliga berg drudit hafwen, så skola alla hedningar drida allt framgent; ja, de skola utsupa det och utswälja det,* att det skall wara lifasom der aldrig något warit hade.

*Jer. 25: 15; cap. 49: 12.

Drida, utsupa och utswälja, nemligen wredbestalken. Se Jer. 25: 15. Edomeerna hade ofta beröfwat och förslutat sig öfwer Guds folk, men snart som äfwen deras hemfölelsedag. Redan i början af Christi kyrka war Edoms folk äfwen till namnet förswunnet. Stundom betraktas i den Heliga Skrift hela folk såsom en person, emedan samma sinnelag och grundsatser genomgå hela slägter; såsom då man säger: stenen är hård, så menar man icke en enda sten, utan alla stenar.

17. Men på Zions berg skola ännu somliga hufwue warda, de skola wara en helgedom; och Jacobs hus skall besitta sina besittare.

18. Och Jacobs hus skall en eld warda, och Josephs hus en låga; men Esau hus strå; de skola upptända och förtära det, så att för Esau hus intet skall qwar blifwa; ty HERren hafwer det talat.

I Maccabeernas tid bodde Edomeer i Israels land, t. ex. i Hebron. De tvingades af den Maccabeiske försken Johannes Hyrcanus att antaga den Judiska tron, och således blefwo de införlifwade med Israel; somliga blefwo sedau hufwue genom omvändelse till kristendomen, och andra blefwo af Romarne förförda.

19. Och de söder ut skola besitta Esau berg, och de i balarne skola besitta de Philisteer; ja, de skola besitta Ephraims mark, och Samarie mark; och Benjamin Gileads berg.

De söder ut betyder Juda slägte, som bodde i södra Canaans land; ty de, som återwände ifrån fångenskapen, tillhörd hufwudstaden Juda och Benjamin's stammar, som sedan blefwo ett mäktigt folk i Maccabeernas tid. De intogo och beherskade både Ephraims land och Samarien och Edoms besittningar och Gileads berg. Allt detta kan anses såsom en förebild af Christi kyrkas seger öfwer alla hedningar.

20. Och de fördrifna af denna Israels barns här, hwilta ibland de Ca-

naaneer allt intill Zarpath äro, och de fördrifna af Jerusalem stad, hwilka i Sefharad äro, stola besitta de städer söder ut.

I Zarpath, en stad emellan Tyrus och Sidon, bodde Canaaner. Dom. 1: 32, 33. Matth. 15: 21, 22. Sefharad eller Sippbara, sannolikt det samma, som Sefharvaim i det Babylonsiska riket. 2 Kon. 17: 24, 31. Ef. 36: 19; cap. 37: 13. Judiska flyktingar, som blifwit förslingrade, skulle således samlas och komma till makt och herravälde öfver sina fiender. Detta är ock en bild af Christi kyrkas seger öfver allt motstånd.

21. Och frälsare stola uppkomma* på Zions berg, till att döma Esau berg; alltså skall då riket wara HERRANS. †

* Luc. 71: 78; † cap. 1: 33.

Frälsaren på Zions berg är Kristus. Han

uppbrog makt och gaf ljus åt sina apostlar att lära rättfärdighetens wäg, den enda wägen till frälsning, lif och salighet. De kunna i wijs mening äfwen kallas frälsare, såsom Hans sändebud, litasom i Domareboken de segerhjeltar kallas frälsare, hwilka Gud använde till att befria Israel från fångenskap under de hedniska folken. Genom Guds ord blifwa hedningarna dömda, de blifwa såsom syndare fördömda, men dem blifwer nåd och barmhertighet tillhuden genom Evangelium. Evangelium innehåller dom öfver synden och lärer och meddelar den rättfärdighet, som gäller inför Gud. Genom Evangelium blifwer riket Herrans, genom Evangelium herrskar Han såsom sin kyrkas Herre och Konung. Han herrskar i sina trognas hjertan och i församlingen. Slutligen skall detta rike sträcka sig till alla jordens folk. Detta rike blifwer fullkomligt och fulländadt i den saliga ewigheten. Riket är ditt och maktan och härligheten i ewighet! Amen.

Ande på Propheten ObadJa.